

*Osvědčení o udělení Hlavní ceny skupinou stoupenců
kritických intencí Andreje (Nikolaje) Stankoviče v roce 2025*

**Skupina stoupenců kritických intencí
Andreje „Nikolaje“ Stankoviče**

SAMOZVANCI

uděluje

HLAVNÍ CENU

v roce 2025

**kynologovi, etologovi
a forenznímu expertovi**

Ludvíkovi Pincovi

za to, že odhodlaně a s odvahou poukazuje na závažné nedostatky
a na obecnou nespolehlivost metod pachové identifikace,
které se přitom dlouhodobě používaly jako důkazné v trestním řízení.

Samozvanci coby stoupenci kritických intencí Andreje Stankoviče zvláště oceňují,
že se Ludvík Pinc rozhodl hájit pravdu právě v případě, v němž jde o odborný
kriminalistický spor, který má ale stále schopnost tvrdě a nenávratně
pozměňovat lidské osudy. Svým postojem přesvědčivě prokázal, že zásadní
věrnost pravdě jako etické kategorii v dějinách i v každodenním společenském
životě představuje právě i v dnešní době vyšší hodnotu než je pouhá
slepá poslušnost momentálně platnému zákonu.

MMXXV

Praha, Česká republika, Evropská unie

*Osvědčení o udělení Hlavní ceny skupinou stoupců
kritických intencí Andreje (Nikolaje) Stankoviče v roce 2025*

**Skupina stoupců kritických intencí
Andreje „Nikolaje“ Stankoviče**

SAMOZVANCI

uděluje

HLAVNÍ CENU

v roce 2025

advokátce

Denise Sudolské

za důslednou obhajobu principů právního státu v případech, kdy moc zákonodárná, výkonná, soudní a spolu s nimi i veřejné mínění ovlivňované zbulvarizovanými médii mají tendenci místo pojmolgie vytvářet dojmologii, postavenou nikoliv na právu, nýbrž na emocích, a přestávají řešit věcně samotný obsah kauz.

Denisa Sudolská svojí obhajobou přispěla k posílení vědomí, že právní úkony nelze činit bez odpovídajících správních nařízení a rozhodnutí pouze na základě doporučení, byť by je vydávala samotná vláda a její složky a byť by tato doporučení vyznívala velmi naléhavě. Jak se ukázalo v jedné z kauz Denisy Sudolské, nemůže takové kroky činit ani velká nadnárodní korporace. Jakékoliv zákazy bez právního rámce jsou šikanózní, vytvářejí atmosféru jediného správného názoru a odtud je pak jen krůček k označování určitých skupin obyvatelstva za ztroskotance a samozvance, případně nověji šváby, filcky a dezoláty.

Denisa Sudolská dosáhla úspěchu v konkrétním případě, kdy stát nezákonně vymáhal kontrolu bezinfekčnosti pomocí aplikace, která porušovala Listinu základních práv a svobod – tato záležitost byla ustanovena s podporou Soudního dvora EU, který vydal rozhodnutí v předběžné otázce konstatováním nesouladu aplikace s GDPR.

Samozvanci kladně kvitují, že Denisa Sudolská usiluje také o spravedlivou náhradu újmy v důsledku nežádoucích účinků vakcinace v souladu s Úmluvou o biomedicíně, v souladu s předchozím usnesením Ústavního soudu a především v souladu s důstojností člověka.

K této záležitosti se má po úspěchu Denisy Sudolské u Nejvyššího soudu aktuálně vyjádřit rovněž Ústavní soud.

MMXXV

Praha, Česká republika, Evropská unie

*Osvědčení o udělení Hlavní ceny skupinou stoupců
kritických intencí Andreje (Nikolaje) Stankoviče v roce 2025*

**Skupina stoupců kritických intencí
Andreje „Nikolaje“ Stankoviče
SAMOZVANCI
uděluje**

MIMOŘÁDNOU CENU

v roce 2025

**výtvarníkovi a grafikovi
Joskovi Skalníkovi**

za zásadní práci s vydáváním mimořádných kulturních publikací ilegálního či pololegálního charakteru, jejichž tisk dlouhodobě organizačně zajišťoval a vytvářel i jejich vizuální tvář. Především sem patří v Jazzové sekci od roku 1972 vydávané Bulletin Jazzy a počínaje rokem 1979 přelomová knižní edice více jak 25 Jazzpetitů. Právě zde v roce 1982 publikovaný román Bohumila Hrabala *Obsluhoval jsem anglického krále* vedl až k zatčení a uvěznění členů Výboru Jazzové sekce.

V roce 1984 Joska Skalník vymyslel a realizoval unikátní ilegální československý výtvarný projekt-kolekci *Minisalon*. S Václavem Havlem připravil také dva dokumenty *Charty 77 o Jazzové sekci a nezávislé hudební scéně*. Od roku 1985 zajišťoval tisk a občas i výtvarnou stránku undergroundové *Revolver Revue* a dalších samizdatů, o pár let později také ilegálních *Lidových novin* a ineditního čtvrtletníku *Sport*. V letech 1987–89 byl Skalník také redaktorem a výtvarníkem samizdatového videoperiodika *Originální videojournal*. Od roku 1977 pořádal v Činoherním klubu společně s Annou Fárovou jedinečné výstavy tvůrců, kterým stát oficiální prezentaci většinou nepovoloval.

Skupina Samozvanců současně vysoce oceňuje spontánně motivovanou vytrvalost a nepoddajnost, s jakou Joska Skalník úspěšně odolával nejenom diktátu bolševiků, ale po „plyšové revoluci 1989“ také prvních tehdejších ministrů kultury.

Jeho celoživotní ignorování cenzurních diktátů a volání po „nezávislém parlamentu kultury“ či po „radě na obranu kultury“, které se v roce 1990 spolu s blízkými přáteli marně pokoušel ustavit, jsou důležitým mementem a inspirací právě nyní, kdy tuzemské oficiální kultuře dominují netolerantní strašidla, jejichž uzurpátorský duchovní obzor končí u vidiny vlastní úřední funkce.

MMXXV

Praha, Česká republika, Evropská unie